

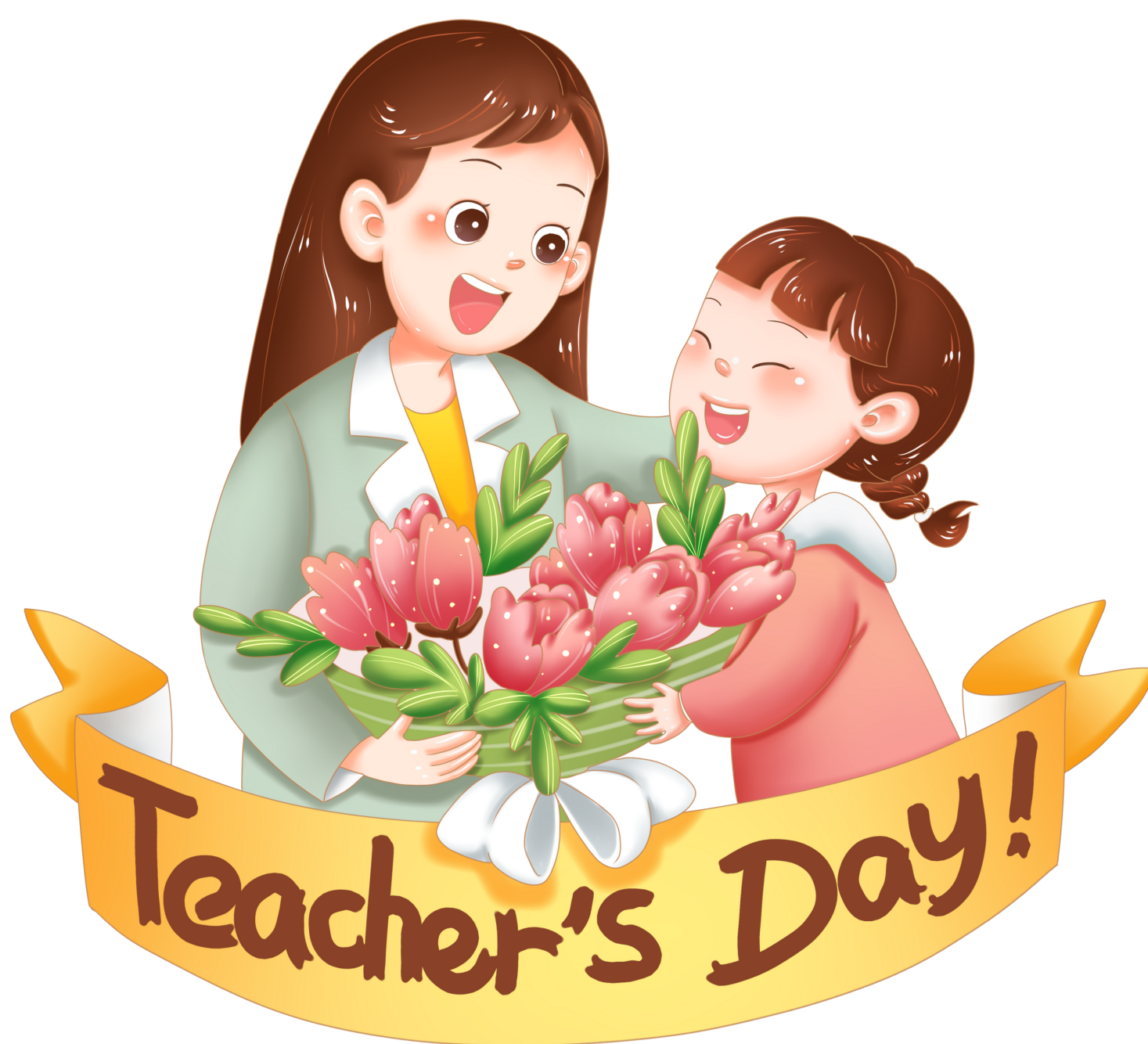
UBND XÃ ĐẠI THANH

Cùng đọc và suy ngẫm

*Tri thức ngày xưa trở lại đây,
Ân tình sâu nặng của cô thầy!
Người mang ánh sáng soi đời trẻ
Lái chuyến đò chiều sang bến đây?
Đò đến vinh quang nơi đất lạ
Cảm ơn người đã lái đò hay!
Ơn này trò mãi ghi trong dạ...
Người đã giúp con vượt đắng cay!
("Tri ân người lái đò" - Nguyễn Trung Dũng)*

Bài thơ “Tri ân người lái đò” của tác giả Nguyễn Trung Dũng không chỉ là lời tri ân giản dị mà chứa đựng tình cảm sâu sắc, trang trọng dành cho thầy cô, những người lái đò thầm lặng đưa thế hệ trẻ đến bến bờ tri thức. Ngay từ những câu đầu đã gợi lên hình ảnh người thầy như ánh sáng dẫn lối, vừa truyền kiến thức, vừa hun đúc tâm hồn, mở ra cánh cửa tri thức và những ước mơ cho học trò.

Điểm đặc sắc của bài thơ là thủ pháp ẩn ý trong chữ cái đầu mỗi dòng, ghép lại thành câu “Tri ân người lái đò, cảm ơn người”. Đây không chỉ là một cách chơi chữ tinh tế mà còn tôn vinh nghề dạy học với sự trang nghiêm và sâu lắng, như một lời nhắc nhở về đạo lý “uống nước nhớ nguồn”. Hình ảnh chiếc đò được nhắc đi nhắc lại trở thành biểu tượng sống động của nghề giáo, vừa gần gũi, vừa thiêng liêng, tượng trưng cho sự kiên nhẫn, giúp học trò vượt thử thách, vững bước vào đời.

Những câu cuối của bài thơ đã thể hiện tình cảm chân thành, biết ơn sâu sắc, đồng thời phản ánh mối quan hệ gắn bó thiêng liêng giữa thầy và trò. Tác giả không chỉ bày tỏ lòng biết ơn mà còn nhấn mạnh giá trị tinh thần bền vững mà thầy đã truyền lại, là hành trang giúp trò trưởng thành trong cuộc sống.

Bài thơ là minh chứng cho sức mạnh của ngôn từ giản dị nhưng giàu nhạc điệu, vừa cảm động vừa trang trọng. Nó nhắc nhở mỗi người về tình thầy trò cao quý, về giá trị văn hóa tri ân, đồng thời khẳng định vị trí của người thầy - những người lái đò thầm lặng nhưng vĩ đại trong cuộc đời của học trò.